

Kuoliaaksi ruoskitut hevoset

Stam1na

Syväjanoon synnyimme katkerina
Lukemaan lukemattomat kalkkiviivat
Pianolan katkovat melodiat
Kuoppaisen reittimme tahtikartat

Olisi kaupparahtimme käypä arvo
Matkantekijän muistojen kultasampo
Mutta kirosimme Ajurimme kuormasta syövän
Halusi Unholan porttiin päänsä lyövän

Verinahalle satuloimme satuhahmoja
Loimme paraatin vapaaksi
Parasiitin ohjaimiin

Kirotut eivät tietänsä kysy
Kirottujen tie kieronä pysyy

Aisankannattajat raudat kauloissaan
Muotopuoli karavaani ratsaillaan
Piiskan soidessa niskat taittuvat kumaraan
Jälleen ruoskitaan kuolleita hevosia

Mutta jonain päivänä kulkue korpeen suojautuu
Ja valon säde sytyttää kaulapuuni kytemään
Jonain päivänä rautaketju haurastuu
Halttaa karavaani
Puolitankoon lippu paraatin